

Legge: Ross

08-1132 D fin 4. con

1132/D

ALL'ITALIANA

door Jan van der Putten

Ik houd niet zo van landgenoten in den vreemde die alleen maar kankeren op hun gastland. Niets deugt, en thuis is alles beter. Ga dan verdomme naar huis terug man. Maar dat doen ze ook weer niet. Zo erg kan dat vreselijke rotland van ze dus niet zijn.

Neem nu Italië. Ik ken hier Nederlanders en andere buitenlanders die in een permanente staat van razernij verkeren. Leer hun de Italianen kennen: allemaal lui, die parasieten, allemaal corrupt, arrogant en onbetrouwbaar. Ze

gedragen zich schofferig in het verkeer en maken alles ingewikkeld wat eenvoudig is. Niets werkt, en alles staakt Bah.

Maar neem nu mezelf. Zing ik zelf niet lustig mee in dat koor van kankeraars? Laatst vroeg iemand me of ik er nog wel tegen kon, tegen al die rotzooi en ellende waar ik het altijd over schijn te hebben. Rotzooi en ellende? Wat krijgen we nou? Er valt in Italië toch eindelijk te genieten van natuur en cultuur, van spijs en drank? Behalve hufters en dieven zijn er toch ook genoeg aardige en hoogstaande mensen, ook al komen die minder in het nieuws. En er valt toch eindelijk te lachen om de politieke poppenkast van de Berlusconi's, Fini's, Prodi's en D'Alema's en om zoveel andere hilarische toestanden, tenminste zolang je er zelf niet het slachtoffer van wordt?

En dan de geldvretende onmacht om knopen door te hakken. Sinds mensenheugenis wordt al gepraat over de bouw van een brug over de Straat van Messina, maar nog altijd varen de ponten heen en weer. Venetië werd 31 jaar geleden getroffen door een zware overstroming. Sindsdien zijn miljarden uitgegeven aan projecten en proefmodellen voor een waterkering, maar een beslissing is nog steeds niet genomen. In Rome moeten de grote publieke werken voor het jubeljaar 2000, wanneer miljoenen toeristen worden verwacht, nog beginnen.

Vaak brengt de post me uitnodigingen voor bijeenkomsten die intussen al voorbij zijn. Laatst brak een poststuk het slakkenrecord: een vol jaar van Amsterdam naar Rome. De Romeinse legioenen waren tweeduizend jaar geleden een stuk sneller. En zo zijn er meer dingen leuker om te vertellen dan om mee te maken. Bijvoorbeeld als de stroom zonder enige aanwijsbare oorzaak weer eens uitvalt, of als hij zonder waarschuwing is afgesneden. De rekening bleek niet te zijn betaald. Ze kon ook niet betaald worden, want ze was niet aangekomen.

Denk niet dat denkende Italianen geen kritiek hebben op dit soort toestanden. Als ze zeggen dat een situatie *all'italiana* wordt aangepakt, en dat zeggen ze vaak, dan delen ze hun landgenoten geen compliment uit. Want dan is er altijd iets rommeligs, bureaucratisch of belachelijks in het spel. Zoals de afgelopen zaterdag uitgebroken spoorchaos

Na een treinontsporing bij Rome liep het spoorverkeer in het hele land in het honderd, met vertragingen tot dertien uur. Een trein vol niet-genezen zieken uit Lourdes kwam zeven uur te laat aan. De chaos werd pathetisch toen een kraanwagen die de ontspoorde trein op de rails wilde zetten, zelf omkieperde en daarmee het enige nog vrije spoor versperde. De gestrande passagiers werden aan hun lot overgelaten. Het treinverkeer was na 24 uur nauwelijks op gang gekomen of het werd, je kunt het niet verzinnen, door een nieuw ongeluk op dezelfde lijn opnieuw verlamd. Zelfs ongelukken gaan op z'n Italiaans. Passagiers woedend, maar zelfs dat was een beetje *all'italiana*.